

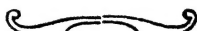


## ఈశ్వరతారావళి.

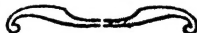


జనమంది సీతారామస్వామి

“ గీ. చేతులారంగ శివునిఁ బూజింపఁడేని  
నోరునొప్పంగ హరికీర్తి నుడువఁడేసి  
దయయు సత్యంబులోనుగాఁ దలఁపఁడేని  
కలుగ నేటికిఁ దల్లుల కడుపుచేటు. ”



మొదటికూర్పు ౨౫౦.



శ్రీవిద్యజ్ఞానమనోరంజనీముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపఁబడియె.

✓  
పితాపురము.

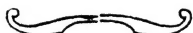
1919.



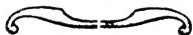
# ఈశ్వరతారావల్లి.

జనమంచి సీతాతామస్వామి

“ గీ. చేతులారంగ శివునిఁ బూజింపఁడేని  
నోరునొవ్వంగ హరికీర్తి నుడువఁడేని  
దయయు సత్వంబులోనుగాఁ దలఁపఁడేని  
కలుగ నేటికి దల్లుల కడుపుచేటు. ”



మొదటికూట 250.



శ్రీవిద్యజ్ఞానమనోరంజనీముద్రాక్షరశాలయంతు

ముద్రింపఁబడియె.

పితాపురము.



## విజ్ఞాపనము.

భక్త్యావ్యక్తమును హృదయంగమముగవిందుసేయుభాగవ  
తాదిపురాణాల్నఁబులును, శతకరాజంబులును తారావళులు  
ననేకంబులున్నవని యెఱింగియు నే నీచిన్నిపాత్రముఁ బ్రకటిం  
చుటకుఁ గారణము కవితాప్రవీణుడననికాదు, పరమభక్తావతం  
సుడననికాదు, నూతనవిషయబోధనాసమర్థుడనని కాదు.  
విఘ్నోన్మోఘములనుండి యెంచి భక్తిరసపూరితంబులైనవ  
ద్యులు నే నప్పడప్పడు చదువగా విన్నమితులలోఁ గొంద  
ఱు నాలో " మీరుకూడ భగవంతునిగూర్చి యేవైనఁ బద్యం  
బులఁ గొన్ని చెప్పట మాకోరిక " యని పలికి నా కమితపో  
త్సాహముఁ గలుగఁజేసిరి. " అట్లే ప్రయత్నించెదను " అని,  
యుదుతాభక్తిని, జంతునికొక్కనూలిపో గనుసామెతను, ఈ  
శ్వరునిపావనసామమును స్మరించి యిరువదియేడువద్యములఁ జె  
ప్పితిని. " బాగుగ నున్నవి " అని పిరుగ హెచ్చరింపఁబడి, వీనిఁ  
జదివి కొందఱేని సంతసముఁ బడసింధన్యుడనే యని భావించి  
" ఈశ్వరతాగావళి " ని, దీనితోఁ బాటు " సుబోధసుధ " య  
ని పేరుపెట్టి శ్రీమచ్చకరకృష్ణాంధ్రకాండమును బ్రకటింపఁ



## విజ్ఞాపనము.



భక్త్యామృతమును హృదయంగమముగవిందుసేయుభాగవ  
తాదిపురాణాత్మజములును, శతక రాజంబులును తారావళులు  
సనేకంబులున్నవని యెఱిగియు నే నీదిన్నిపాత్రముఁ బ్రకటిం  
చుటకుఁ గారణము కవితాప్రవీణుడ ననికాదు, పరమభక్తావతం  
సుడ ననికాదు, నూతనవిషయబోధనాసమర్థుడ నని కాదు.  
విశిష్టోన్మాదిములనుండి యెంచి భక్తిరసపూరితంబు లైనవ  
ద్యంబుల నే నవ్వడప్పుడు చదువగా విన్నమితులలోఁ గొంద  
ఱు నాతో .. మీరుకూడ భగవంతునిగూర్చి యేవైనఁ బద్యం  
బులఁ గొన్ని చెప్పుట మాకోరిక " యని పలికి నా కమితపో  
త్సాహముఁ గలుగఁజేసిరి. " అట్లే ప్రయత్నించెదను " అని,  
యుడుతాభక్తిని, జందుకొక్కనూలిపో గ్గనుసామెతను, ఈ  
శ్వరునిపావననామమును స్మరించి యిరువదియేడుపద్యములఁ జె  
ప్పితిని. " బాగుగ నున్నవి " అని తిరుగ హెచ్చరింపఁబడి, వీనిఁ  
జదివి కొందఱేని సంతసముఁ బడసింధన్యుడనే యని భావించి  
" ఈశ్వరతాగావళి " ని, దీనితోఁ బాటు " సుబోధసుధ " య  
ని పేరుపెట్టి శ్రీమచ్చ కరకృతశ్లోకాంధ్రీకరణమును బ్రకటింపఁ



బూనితి. గుణగ్రహణపారీణు లగుచదువరు లిందలిదోషంబులఁ  
బరిత్యజించి, విషయప్రాశస్త్యమునుబట్టియైన గుణమున్న దాని  
నే పరిగ్రహించి యామోదింపఁ బ్రార్థితులు.

4. చ. ఎనయఁబ్రసూనదామ మేవరేక్రియఁగూర్చిననందుఁగల్గువా  
ననలకుఁ గాదె మానవులు సంతనమందును రుద్వి నట్టిపా  
వనతరశంభుభక్తి యనువాసనకు మది మెచ్చి మత్కృతిం  
గనుగొని తప్పలెన్నక తగం గరుణింపు డు సత్కవీశ్వరుల్.”

సంస్కృతాంధ్రహూణభాషావిశారదులును, మధ్యమవర్ణ్య  
లును, బంధువులును, మిత్రులు నైనబ్రహ్మశ్రీ దంతుర్తి  
సుబ్బారాయశాస్త్రిగారికి నాహ్మదయపూర్వకవందనసహస్ర  
ములు.

కమృతవంశజులు లైనశ్రీవల్లూరి అమ్మన్నగారికుమార్తె  
యును, శ్రీమంతులైనబిక్కిని వెంకన్నగారిధర్మపత్నియును, భ  
క్తురాలు నైనపద్మమృగా రయాచితంబుగ వలయుద్రవ్యము  
నొసంగి దీనిని ముద్రింపించినందున నాసాధ్యమణికి నేనంతయుఁ  
గృతజ్ఞుఁడను.

నర్వఫలప్రదాతయగునర్వేశ్వరుఁ డందఱకు, నిరంతరము  
భక్తిసుధాసింధువున నోలలాడుభాగ్యము ననుగ్రహించుఁగాక !  
ఓం శాంతిశాంతిశాంతిః.

పితాపురము. }  
22-1-19. }

జనమంచి సీతా రామస్వామి.

## ఈశ్వరతారావళి.



ఉ. శ్రీరమఃసుంద వీవని యెఱింగియు సంపద లిమ్మటందు నిన్  
గోరను గాని నీకొఱకుఁ గూర్చెద వాక్కుమదామమెంతయో  
కూరిమితోడఁ; దోడ్పడుము; కొంచెన వాఁడని వీడబోక. నా  
నేరము లెంచబోక మదినిల్చుమి నెయ్యముమీఱ నీశ్వరా. 1

ఉ. ఎంతగఁ గొట్టుకొన్న మన సెన్నఁడు నీవయి నిల్వలేదయో!  
చింతలమున్లు చుండుఁ; బలు చిక్కులఁ ద్రోయు చునుండు నెట్లదు  
ర్భాగింతులఁ బట్టియుండును; విరామములేక యథేచ్ఛఁదిర్గుఁ; గా  
సంతసుఖంబులేదు నిజమయ్య కృపామతిఁగావు మీశ్వరా. 2

చ. తెలియకకొన్నియున్, దెలిసి తెంపున నెన్ని యొఘోరపాపముల్  
వలకులఁ జేతలన్ మఱియు భావముచే నొనరించి. వానిన్  
దలఁచితలంచి కుందుననుదభ్యముగా దయయుంచి ప్రోవఁగన్  
బలుమఱునీదునామమును భక్తిఁజపింతును; తండ్రి! యీశ్వరా.

ఉ. పంథముఁబూని నన్నుఁ బలుబాములఁ బెట్టుట నీకున్యాయమే!  
యెంతగఁ గష్టపెట్టుదువా! యెప్పుడు నిన్ను మదిం దలంతు; నీ  
కింత పరాకు కల్గిన మఱెవ్వకు దిక్కు మహానుభావ! నా  
చింతలఁ దీర్చి శాంతి దయ సేయుము నిన్ను భజింప, నీశ్వరా. 3

ఉ. అక్కటలేదు వాహనము; అక్కటలేదు యశంబు; స్తోత్రమా-  
యక్కట లేదు; జవ్వములు నక్కట లే; దధికారయోగమా-  
యక్కటలేదు; నిక్కముగ నక్కట లేదీల నెట్టిభోగముల్;  
చిక్కులఁ బెట్టకుండ ననుఁ జెంతను జేర్చినఁ జాలు నీశ్వరా.6

ఉ. నీదయ లేకపోయినను నినే సుమీ మది నమ్మియుండు; నీ  
గాదని యేరినైన నొకఁ గావఁగ నీమన నెట్టులొప్పనో!

మోదముఁబొందినీకెపుడు మొక్కెదదాసు డనంచుఁబల్కుట;  
బీదను గాన నాకు నిడు బిచ్చము లేరనఁబోక యీశ్వరా.6

ఉ. ఎన్నివరీక్షలందు జయమైనను, వేలన మోత తెచ్చినఁ,  
మన్నన నెంతపొందినను, మాటల నెంతటివీజుఁ జూపినఁ,  
బున్నెము నొందలేడుగద పూరుషుఁ డెవ్వడు నీతిలేనిచో;  
దిన్నెగ దిద్ది నానడతఁ, దీర్పుము నాపరితాప మీశ్వరా.7

ఉ. పుట్టిననాటనుండియును బొట్టకుఁబట్టక దేవులాట; నే  
నెట్టులునిన్నుఁగొల్వఁగల? నెవ్వడుహాయినిఁగాంచుఁ బాణమి  
క్కట్టులు తీరి? నీవరమకారుణికత్వముఁ జూపవేల నీ  
విట్టులు పేక్ష చేసిన మ తెవ్వరు ప్రోతురు నన్న నీశ్వరా. 8

ఉ. త్వవ్వియెంచ కెందఱి నొ దాసులపోలిక నాశ్రయించుచుఁ  
తెవ్వగ రానికృత్యములఁ జేయుచువిత్తముఁగూర్చుమోక్ష మే?  
యెవ్వడు డబ్బుడబ్బునుచు నేపలుపాట్లు పడంగ నేల? ని

తప్పక కొల్చుభాగ్యమును దప్పమఱిమియుఁ గోర నీశ్వరా.9

ఉ. ఇల్లని నాకేటంచు మది నెప్పుడు నాలని చూలటంచు నే  
తల్లడమంది మోపమగుదారిన పోదుకు మూఢమాఃపుల్;  
కల్లగదా శరీరమని, కామవిలోలుడు కాక పూతుడై  
యల్లముసందునిగొలుచును తమపూరుపుడెట్లనీశ్వరా.10

చ. తనువు ననుగ్రహించితివి తావక సేవకుఁ గావె? కాని, నీ  
కనికర మున్నఁగాని, యెటు కల్గుచు నా కటువంటిభాగ్యమే  
ననయముదుష్పథంబున నెయ్యధుఁడనై చరియించుచుంటి; నా  
మనవిని జిత్తగించి యింక మక్కువతో ననుజ్ఞాని జేయవే;  
తనయుడు తప్పొసర్చినను దండికిఁదప్పనై పేమయీశ్వరా.

చ. మును దనుజాత్మజుఁ గరిని ముప్పన వీడక కాచినాఁడవం  
చునుతులు సేయనేల? యదిచోద్యమోయాశ్రితలోల! దీనులఁ  
మనుచుట నీకు దీక్షకద; మమమ్రమాత్రము జూడకుందునా  
యనిమదిన మిక్రియుంటినికనై ననుసౌఖ్యమొసంగమీశ్వరా.

ఉ. ఎంతటివిత్తమున్న నిల నేమియు సౌఖ్యము లేదు; కా  
సంతయు దోడనుంచుకొనఁజాలము ప్రాణములూడిపోవునో;  
సంతటికానికేల జనులందఱు మోహముఁ జెందియుందురో!  
యంతయునింద్రబాలమయినట్టులుతోచునునాకునీశ్వరా.13

మ. సదయాత్మండపు గాన నెప్పుడును మాసంరక్షణార్థంబై చే  
యుదు. నేకార్యముచేసినన్ ధరణి మేమున్నంతకాలంబు; నా  
కదియీవే యిదియీవెయంచు మనుజుం డజ్ఞానియైనిన్నుఁదా  
మదిఁబ్రార్థింపఁగ నేల? నీవెఱుంగవే! భక్తునియా! యీశ్వరా.14

కా. ఎన్నోరీతుల వేడుచుంటిగద; న న్నేదారి రక్షింతువో?

మున్నాద్రావడి గాచినాడవట; యోపుణ్యవదా! దీనుల  
న్నన్నీ కెంతయు ప్రీతియంచు దెలిసెనాకు; జగంబును నీ  
కన్నన్నిక్కపుమిత్రుడుండదనివక్కాణింతునోయీశ్వరా. 16

ఉ. ఎప్పుడో చావు తప్పదని యెవ్వ రెఱుంగరు? కాని, మత్తులై  
యెప్పటికప్పుడే మఱచి యెన్నియొ పాపము లాచరించుచు  
జెప్పగరానిబాధపడి, చేసిందానికి నేడ్చు రెండఱో!

యెప్పుడు మోదమిచ్చు నదియేదన, భక్తియెకాదెయీశ్వరా.

ఉ. అన్నముఁ బెట్టుమయ్య యని యాఁకొనివేడినమాలవాని ర  
మృత్యున్నయటంచు సోదరునియల్లు ముదంబున వానికప్పము  
గొన్న సదీర్చి నీపదముఁగాంచెను మున్నోక రాజ భక్తుడై;  
యెన్నఁగరానిజ్ఞాన మది! యెప్పుడుకల్గునో నాకునీశ్వరా. 17

మ. కరుణాసాగర! యెట్టుప్రోత్తువని నేఁ గన్నెట్టుకొన్నాడ; న  
వ్వరిపాదంబులఁ బట్టలేను సితుల వాంఛించి; యెల్లప్పు నీ  
చరణాబ్జంబుల భక్తిగొల్పుటకు నేనంప త్తిల సాటియా?  
నరయకారత్నమువీక్షిస్తానకు నెవండాశించునోయీశ్వరా. 18

ఉ. నాటకరంగ మీదగము; న ర్తకులందఱు స్త్రీలుఁబూరుషుల;  
పాటల నాటలం గడచు బాల్యము నర్వము; కామచేష్టల  
జాటు మయావసం బరుగుఁజాల నసౌఖ్యముచేటు వార్థకం;  
జేటికి నాయు వీనరణిన గతియించిన నెప్పుడొ దండ్రీ! యీ  
సాటికిఁ జాలునాయనుభవం; బింక నివృత్తగించుమీశ్వరా. 19

చ. అనిశము సృష్టియెల్లఁ గరుణాకరమూర్తి వటంచుఁ దెల్పగా  
మనమున నమిత్రయుంటి; ననుమానములేదిక; లోకపాలకా!  
నినుఁ గనుటెన్నఁ డబ్బునని నిత్యము నువ్వగులూరుచుంటి; నీ  
తనువునఁ బ్రాణమున్నపుడెతప్పక తీర్పుము లోకైశ్వరా. 20

శా. ఎన్నా ల్భిట్టులు బాధనొందవలె? నే నేపాపముల్ జేసితి?   
నిన్ను సన్నిహితసరీరి నమ్మ నొరులక; నీకన్న దిక్రైవ్వ లో  
యన్నా! విన్నపమింక నైన విసవే? యయ్యో! మనశ్శాంతిలే;  
దెన్నేనికదినముల్ వృథాకడపినా నేమందువో! యీశ్వరా. 21

చ. సిరులను లోసి సంతతముఁ జిత్తము నీవయి నిల్పినాఁడు; నీ  
చరితముఁ దే నెలుట్టిపడఁ బక్కనియాంధ్రమునందుఁ జెప్పియే  
నొరునకునియ్యనంచుఁ బ్రియముప్పగ నీకదియిచ్చితృప్తుఁడై  
వజరినవాఁడు పోతన; యెవం డిల నాతనిసాటి? యీశ్వరా. 22

ఉ. చుక్కల నొప్పునంబరము చూడఁగ నెంతయు నేల్రవర్షమై,  
చుక్కఁగ జాటు నీమహిమ సర్వము నద్భుతీలీల; సందియం  
బెక్కడిదింక? నాస్తికుఁడ నేననుమూఢుఁడుకూడరాత్రియం  
దక్కబమందినికాహృదయమందుఁదలంపకయున్నెయీశ్వరా.

ఉ. ఎవ్వఁడు నీవదాబ్జముల నెవ్వఁడు భక్తినిఁ గొల్పుచుండునో  
యెవ్వఁడు నీకృపామహిమనే తనుపొందక ప్రస్తుతించునో  
యెవ్వఁడు నీకుఁ బ్రీతికర మేదియో దానినె సల్పుచుండునో  
యవిమలాత్మజుండుననయమ్మనఖండసుఖమునీశ్వరా.

ఉ. రావణుఁ జంప ధాత్రి రఘురాముఁడనై జనియించినప్పు డా  
పావనమూర్తియౌహనుమ భక్తిసుధాంబుధిముని, నిన్ను, నీ  
తావనితామతల్లిని నతంబును గొల్చినరీతి, నేను, నీ  
సేవను జేయు పెన్నటికిఁ జేకురునోకద! తండ్రి! యీశ్వరా. 25

ఉ. చేయఁగలేను జన్నములు; చేయఁగలేను తపంబు లేవియున్;  
జేయఁగలేను దానములు చేతను దమ్మిడి కల్లకుంటచే;  
జేయఁగలేను శాస్త్రములు చెప్పినచొప్పునఁ గర్తనెద్దియున్  
మాములు లేక తెల్పితిని; మాయలఁబన్నక ప్రోవుమీశ్వరా. 26

ఉ. మానుషజన్మ దుర్లభము మూఢవసేవను మానఁబోకుఁ డో  
మానవులారయంచు మతిమంతులుబల్కుదు; రై నసేమియ  
జ్ఞానుల కెట్లు కల్లు సువిచారము నీకృప లేకపోయినన్;  
నే నవివేకిఁగానఁ గరుణింపుము భక్తునిఁజేసి, యీశ్వరా. 27

చ. ఎఱుఁగను వేదశాస్త్రముల; నేమియువ్యాకరణంబురాదు; నా  
క్షరయఁ గవిత్వమందు నిసుమంతయు నేరుపులేదు; తండ్రి! నీ  
కరుణనుమాత్ర నమ్మితిని; కావునఁ దీనిఁ బరిగ్రహింపుమీ  
యరమరలేక యంచు వినయమ్మునఁ బ్రార్థనసేతు నీశ్వరా.

ఈశ్వరతారావళి సంపూర్ణము.



ఓం.

## సు బో ధ సు ధ

(శ్రీమచ్ఛంకరాచార్యకృతశ్లోకాంధీకరణము.)

తే. గీ. పూర్వకృతకర్మకాలాదిని భోగమబ్బుఁ;  
గనుక ధనతృప్తి నుంచకు మనమునందుఁ;  
జితలేక పాప్రమునకు సంతసించి  
ముక్తి నొందు మీశు భజించి మూఢచిత్త! 1

తే. గీ. జవ్వనులగబ్బిగుబ్బలచక్కదనముఁ,  
బొక్కిలిగభీరతయుఁ గని మోహమంద  
క, యవి మాంసవసాదివికారము లని  
మాటిమాటికి భావించిమనసునందు,  
ముక్తి నొందుమీశుభజించి మూఢచిత్త! 2

తే. గీ. పద్మదళమందలిజలంబువగిది నాయు  
వెంచఁగఁ జంచలము; ప్రపంచమెల్ల  
న్యాధ్యహంకారపీడిత మని యెఱింగి,  
యఖిలలోకము కడుదుఃఖహతము గాన,  
ముక్తి నొందు మీశు భజించి మూఢచిత్త! 3



తే. గీ. మనుజుఁ డెంతకాలము ధనమును గడింప  
శక్తుఁ డంతధనుక ననురక్తిఁ జూపు  
చుండు) భార్యాదు లతనిపై; నొడలిదార్ఢ్య  
మడఁగి నప్పు డాతనివార్త నరయ రెవరు;  
ముక్తి నొందు మీశు భజించి మూఢచిత్త !

4

తే. గీ. మానవున కెంతకాలము ప్రియముండు  
సంతపరకును గుశలము నరయచుండు)  
గేహమందు; బ్రాణము లేనిదేహమందు  
భార్యకైన వెఱపె! దీనిభావ మెఱిఁగి  
ముక్తి నొందు మీశు భజించి మూఢచిత్త !

తే. గీ. అర్థమెప్పుడు నరున కనర్థమగును  
గాని లేశమాత్రమును సుఖమ్ము నీదు;  
ధనముఁ గల్గినవానికిఁ దనదుపుత్రు)  
లన్నను భయంబె; సర్వత్ర యల్లె కాన  
ముక్తి నొందు మీశు భజించి మూఢచిత్త !

6

తే. గీ. బాలుఁడైనట్లు కీర్తిదావిలోలుఁ డగును;  
తరుణుఁ డైనట్లు మరగును దరుణిపొందు;  
వృద్ధుఁ డైనట్లు చింతల వేగియుండు;  
గాని జేవుని దలఁపఁ జేమానవుఁడును;  
ముక్తి నొందు మీశు భజించి మూఢచిత్త !

7

తే. గీ. ఎట్టిది సత్యసంగ? సుతు లెట్టివారు?  
 వారికిని నీకుఁ గల్గినవరుస యేమి?  
 యిట్టిసంసార మతిచిత్ర) మీజగాన;  
 నేరీవాడవు? నీవిట కేస్థలంబు  
 నుండివచ్చితి? వెతభ్రాంతుండ వన్న!  
 దీనియందలిత త్వంబుఁ దెలిసికొనుచు  
 ముక్తి నొందు మీశు భజించి మూఢచిత్త!

8

తే. గీ. సజ్జనులసహవాసి నిస్సంగుడగును;  
 మోహ ముబుగు నిస్సంగత్వముఁ గనినంత;  
 మోహమును వీడఁ బరత త్వము గలుగు; నది  
 పాప్తమైన జీవన్ముక్తిఁ బడయుఁగలడు;  
 ముక్తి నొందు మీశు భజించి మూఢచిత్త!

9

తే. గీ. ఉండునె చెఱువన్నది బలం బెండిపోవ?  
 యావనం బేగఁ గామము నడఁగకున్నె?  
 భాగ్యము నశించునెడఁ బరివార మున్నె?  
 సత్య మెఱిగినవెన్న సంసారమేమి?  
 ముక్తి నొందు మీశు భజించి మూఢచిత్త!

10

తే. గీ. ధనమును బరివారమును యావనము నున్న,  
 గర్వమునఁ బ్రేవర్తింపకు; సర్వమును క్ష  
 ణంబులోనహరించుఁ గాలంబు; కాన

సుబోధసుధ.

నట్టిమిథ్యాసుఖంబులఁ బట్టెపడక,  
ముక్తి నొందు మీశుభజించి మూఢచిత్త!

1

గీ. వచ్చినదినములు ఋతువు ల్వచ్చుచుండుఁ;  
గాలము పరిభ్రమించుచుఁ గడచుచుండు;  
నాయువును దరగుచునుండు; నైన నేమి?  
నీదుత్పన్నకుఁ జలనము లేదునుమ్మి!  
ముక్తి నొందు మీశుభజించి మూఢచిత్త!

1

జ న మ ం చి సీ తా రా మ స్వా మి,

సహాయోపాధ్యాయుఁడు.

ఆర్. సి. హెచ్. హైస్కూలు, పితాపురము.

సంపూర్ణము.









10611

